

Zaaknummer 16.008

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 22 februari 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

de heer....., wonende te Rotterdam, verder: appelland,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESL**, hierna: verweerder, van 20 november 2015

I. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft op 19 december 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 20 november 2015, waarbij aan appelland een sanctie is opgelegd vanwege fraude. Op 28 januari 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 22 februari 2016. Ter zitting verschenen appelland en verweerder, die werd vertegenwoordigd door ....., vicevoorzitter examencommissie ESL.

II. Motivering

1. Appelland heeft voor het vak Inleiding privaatrecht een practicumopdracht geschreven en ingeleverd. Appelland heeft deze opdracht vervolgens ter beschikking gesteld aan een vriend van hem, een medestudent. Deze medestudent heeft bepaalde passages uit de practicumopdracht van appelland letterlijk overgenomen en ingeleverd als zijn eigen werk.

Verweerder heeft geconstateerd dat appelland bij het maken van de practicumopdracht een medestudent in de gelegenheid heeft gesteld om bepaalde passages letterlijk en/of in vertaling uit zijn practicumopdracht over te laten nemen zonder dit typografisch aan te geven en/of zonder hierbij een bron te vermelden. Door op deze wijze te handelen heeft appelland zich volgens verweerder schuldig gemaakt aan fraude als bedoeld in artikel 15 onderdeel g Regels van de examencommissie 2015. Verweerder heeft appelland hiervoor een berisping opgelegd. Hiertegen komt appelland in beroep.

Appelland stelt dat hij geen fraude heeft gepleegd als bedoeld in artikel 15 onderdeel g Regels van de examencommissie 2015. Appelland bevestigt dat hij zijn opdracht weliswaar aan een vriend heeft gegeven maar niet met de intentie om deze vriend daarmee plagiaat te laten plegen. Zijn vriend wist niet wat hij met de opdracht aan moest, hij vroeg appelland om hulp en die hulp heeft appelland gegeven door zijn uitwerking van de opdracht aan zijn vriend toe te zenden. Appelland merkt op dat hij geen flauw vermoeden had dat zijn vriend de opdracht zou kopiëren en zou inleveren als zijn eigen werk. Appelland stelt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld. Appelland is van mening dat hem niets te verwijten valt. Er is misbruik van zijn vertrouwen gemaakt. Hij vindt het zeer onterecht dat hij berispt is voor fraude en spreekt van aantasting van zijn goede naam.

2. Verweerder betoogt dat appelland zijn werk aan een medestudent ter beschikking heeft gesteld. Artikel 15 onderdeel g van de Regels geeft aan dat het de ander in de gelegenheid stellen plagiaat te plegen, aangemerkt wordt als fraude. Verweerder merkt op dat het al dan niet bestaan van opzet niet ter zake doet voor de constatering

van fraude. Er kan immers, aldus verweerder, ook niet in alle gevallen worden achterhaald wie de opdracht heeft verstrekt dan wel gebruikt. Verweerder merkt op dat zij de onderhavige regel altijd consequent heeft toegepast. Wanneer een student een zelf geschreven stuk aan een medestudent stuurt neemt hij een risico hoe de medestudent daarmee omgaat. Wanneer met zijn werk plagiaat wordt gepleegd, komt dat voor rekening en risico van de student die het stuk heeft toegezonden aan de medestudent. In zo'n geval is een sanctie terecht, aldus verweerder. Op de vraag van het college of het enkele toesturen al kan leiden tot fraude, antwoordt verweerder bevestigend.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Artikel 15 onderdeel g Regels van de examencommissie 2015, voorzover hier van belang, luidt: "...Ook een ander in de gelegenheid stellen plagiaat te plegen wordt aangemerkt als fraude."

Niet in geding is dat appellant zijn opdracht heeft verstrekt aan een medestudent die het werk van appellant vervolgens als zijn eigen werk heeft ingeleverd. Het college ziet zich voor de vraag geplaatst of verweerder hiervoor terecht op basis van artikel 15 onderdeel g een sanctie aan appellant heeft opgelegd. Het college heeft deze vraag ontkennend beantwoord.

Het college constateert dat enige vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

Voor het opleggen van een sanctie als een berisping moet er naar het oordeel van het college sprake zijn van verwijtbaar handelen. Niet gesteld kan worden dat door het enkele toezenden van zijn opdracht aan een medestudent daarvan sprake is. Het college heeft niet kunnen vaststellen dat appellant het vermoeden had moeten hebben dat zijn handelen tot plagiaat zou leiden.

In de omstandigheden van dit geval is naar het oordeel van het college artikel 15 onderdeel g niet van toepassing. Bij gebrek aan enige verwijtbaarheid is het college van oordeel dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit van 20 november 2015 en draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college binnen drie weken na verzenddatum van deze uitspraak.